

Ribana

Jozef Krištof

Ribana, som sám (Ribana),
Ribana, som sám (Ribana),
a na skalách vánok hrá
svadobnú pieseň nám.
Len Manitou vie (Manitou),
len Manitou vie (Manitou),
jak nesmierne ťažké je
dnes naše lúčenie. ,

Ribana, som sám (Ribana),
Ribana, som sám (Ribana),
a na skalách vánok hrá
pieseň na rozlúčku nám,
kde totem stojí, nás dvoch rozdvojí,
tam zbohom, ti Ribana, dám.

Dve hviezdy z tvojich očí v amulete skryjem,
bozk tvoj do spomienok dýkou túžby vryjem,
biely kvet prérie spomienkou zavonia,
len nebuď smutná.
Nad ránom pozdrav môj ti vánok vždy prinesie,
veľký vodopád ti zahrá našu pieseň,
závoj z bielych pien ti večer mesiac utká,
len nebuď smutná.

Len Manitou vie (Manitou),
len Manitou vie (Manitou),
jak nesmierne ťažké je
dnes naše lúčenie.
Ribana som sám (Ribana),
buď zbohom, drahá (Ribana),
buď šťastná, Ribana, drahá.

Len Manitou vie (Manitou),
len Manitou vie (Manitou),
jak nesmierne ťažké je
dnes naše lúčenie.
Ribana som sám (Ribana),
buď zbohom, drahá (Ribana),
buď šťastná, Ribana, drahá.
Buď šťastná, Ribana, drahá,
buď šťastná, Ribana, buď šťastná...